

las seu Lacticiā nuncupat. Num uerò & has Græci quoque *ἀνιδυα* appellauerint, sciremus sanè, nisi temporum iniuria Marini uiginti de Confectionibus libri cum Græcorum omnium qui quicquam in Anatome dignum præstiterunt operibus, maxima ex parte intercidissent. Quartus enim Marini liber inter cætera glandulas tractabat, utcunque uerò sit, hoc tertium in faucibus glandularū genus nō minus quā cætera duo ob uarios quibus implicatur affectus, & scrophulas præcipuè, perpendendum uenit: hocq; imprimis tempore, quando nō id solum genus, uerū & alia duo Gallicus morbus simul cum palato & gargareone miserè exceret.

DE GARGAREONE. CAPVT VI.

IN hiantē ore gargareonem citra dissectionem uidere est, quanquam in sexta musculo- rum tabula E insigniatur, in septima uerò F.

Gargareonis
nomina.

Gargareonis
strus, forma,
substantia.

Vus.

STA quoque corporis pars pluribus donatur nominibus. gargar enim, gurgulio, & gargareon, sibilus ac tintinabulum à uoce nuncupatur. Quia uerò instar uuæ superius angusta, inferius uerò sphaera instar rotunda ali- quando dum inflammatione corripitur, propendet, Vaea, seu *σφαῖρα* appel- latur. Deinde quòd instar caudæ muris, aut columnæ extensa interdum ex humorum affluxu gargareon producat, ut & affectus ille, *λίσυρ* ac colu- mella dicitur. Porro quoniā secundum naturam se habens, superius latior, inferius autem strictior uisitur, fundibulū aliqui eum uocauerunt, at nomina sonitus occasione ipsi indita à multis toti laryngi, ab aliquibus uerò laryngis operculo tantū accommodantur. Cæ- terum gargareonis, qui soli inter cætera animantia homini obtigit, situs, forma, color, ac omnia ferè huc pertinentia nō minus ac externa unguium superficies euadent cōspicua, si alicuius hian- tis os inspicere non piguerit. Vnde etiā horum enarrationi prolixius quoq; haud immorandū est. Oblonga enim tunc spectantibus occurrit particula fungosa & carnea à palati sine, ubi na- rium foramina ad os descendunt, in oris amplitudinem propendula, superius ubi palato conti- nuatur latior, inferius pyramidis instar acutior. Venulas qualdā ex uasis palati tunicam adeun- tibus in ipsius medio assumit: neruis autē non admodum participat. Porro ipsius primarium usum uocis modulationē esse, ac illum ad sermonē homini plurimū opitulari, argumento sunt, qui hunc præfectum habet: dein quòd soli homines, auiumq; quædā genera hoc donari uiden- tur, aded sanè ut non immeritò uelut quoddā uocis plectrum, ita ad cauum palatum pendens, censetur. Secundariò autē ad aeris attractionē, ne scilicet nimium frigidus in pulmone feratur, aliquid & homini accommodare creditur, quum his quibus gargar eo præfectus est, frigidus aer impensius quā cæteris noxius esse colligatur. Sic quoq; & ad aeris expurgationem nō nihil conducit, nam puluerē sibi applicat, qui alioquin in laryngem simul cum aere erat assumendus. At hic usus quū cætera animalia ad terram magis quā homo spirantia gargareone destituan- tur, parui pendendus uidetur. Quamobrem uerò alij gargareonem excrementorum à cerebro in os descendentiū quoddam receptaculū esse tradiderint, nō satis assequor, & commentum il- lorum esse opinor: quū gargareon nullam, qua aptè aliquid suscipiat, cavitatē nanciscatur: imò quoties humore imbutur, laxatus muris caudæ forma propendet, aut alio quopiā grauissimo uitio dum fluxionem suscipit, conficitur. At nunc tempestiuū erit, pulmonis in quem aer per asperam arteriam ducitur, constructionem aggredi.

DE PVLNONE. CAPVT VII.

PVLNONE ostendit præsentis libri figurarū maior pars, prima uidelicet ad characteres R, S, T, V. Secunda ad N, O, P, Q. Tertia ad L, M, N, O. Quarta ad M, N, O, P. Quinta ad i, k, l, m. Duodecima ad E, F, G, H. Decimatertia ad B, C, D, E. Vasa autem pulmonem implicantia partim exprimuntur prima figura Capitis trigesimi octauī libri primi, partim duabus figuris Capitis decimi quinti libri tertij.

Situs pul-
monis.

Numerus.

ITVM pulmonis^a duæ thoracis cavitates indicant, in utraq; enim thora- cis amplitudine, inter costas & alteram intersepiētiū membranarum cōspicua, pulmo locatur perinde ac cavitates ipse geminus. Ipsius enim pars dextram cavitatem occupans, illi quæ in sinistra locatur, substantiæ interuentu neq; continua, neq; etiam cōrigua est. Ambæ enim intersepien- tium membranarū medio inuicem dirimuntur, & ualorum duntaxat interuentu, quæ ex una radice in dextram ac sinistram pulmonis partes di- geruntur, illæ inuicem committuntur. Ac dextra quidem pulmonis pars dextram thoracis ca- uitatem, sinistra autem laeuam ita implent, ut nihil prorsus in thoracis amplitudine pulmonis substan-

substantia non oppletū sit, præter uniuersam regionem cōplecti cōstituereq; retulimus. Verū in hac cavitatē, medio super^a neruofam septi transuersi partem, ac sub cōmonis quoq; portunculā canibus & simijs continetur: cū longius quā homini obtigit. Verū hæc pulmo- nimē in facit, neq; etiam eius cavitatis formam exprimit, res, suas quibus cōtinentur sedes examulsum referūt. Pul- monis forma, sed pro accumbentium corporum effigie, ut et iea cavitatem effigiem assumens, haud secus sanè quā si pul- monem construxisset. Vbiq; enim cavitatem sec- euasit: ubi autē gibbæ extuberantesq; uisuntur, pulmo sit dextram pulmonis partem sinistra iunctam ad amulsum animalis calcibus, unguibus uel simul commissis, rari- alteram pulmonis partem unius unguis imaginem refer- des, lateraq; anteriori unguium regioni, ac lateribus resp- anteriori parte linea impressioneq; inuicem dirimuntur, des huic lineæ similem omnino impressionem, promine- tebrarum corporū occasione, obtinet. Et ut impressio ha- gibbumq; modicè obliquatur, ita quoque & pulmonis exteriora incuruationē ducitur. Rursus ut unguis anteri- rigui uidentur: ita & pulmo ipse, eo quòd intersepiētes ubi dorso committuntur distant, quā ubi pectoris oss- unguis lineæ superius ac inferius magis patet quā in me- hincit quā elatior: quòd & pulmonis quoq; quā ipsi ostendit. atque id intersepiētiū membranarū gratia ma- cem distant, quā in reliquo ad dorsum progressu: dein- ma, latior illa est quæ iugulū respicit. Reliqua autē pul- costarum inflexus, ut & unguis ipsi, gibba uisuntur. Do- nis regio, ut & unguium ipsorum, latior superiori existit- titur pulmonis regio exactissimè cōuenit, septum trans- regio, ut & unguium, caua uisitur, propter septi gibbo- amplo intersticio, ut & unguis etiam, propter amplam in- stantiam dextra pulmonis pars impetē à sinistra disjung- os respiciens, ipsorum uel anterior pars adamulsum refer- sam, quæ terrā nō cōtingit. Vt enim illa utrinq; orbicular- hæc pulmonis regio interdiuiditur: quæ tanto postero- rior unguium regio terrā non cōtingens, longitudine ab ar- impressio hæcenus non commemorata pulmoni illi acc- membranarū accumbit. Harum nanq; latera quum hic c- bumq; efficiunt, cui proportionatum sinum pulmo (ut u- accuratè oppleat) merito obtinet: qui sanè & in unguib- gues quā inuicem accumbunt cernitur, illic nimirū, ubi c- uari solent. Atq; ita pulmonis forma unguium imagini cō- mone dicta uelim, eoq; non flaccido, sed ut secundum na- enim quum cōcidit, atque in lobos seu fibras insigniter d- pulmonis forma deperditur.^m Distinguantur enim uti- membraneis fibris in hominibus inuicem hærentes, nec- cane, promptos. Hoc loborum interstitium obliqua per- quartæ thoracis uertebrae incipiente, & obliquè deorsum- cronem, protensa. Hæc lineæ æqualem pulmonis partiū- mine obseruauit, & hunc illo destitui certo certius scio. Qu- de Administrandis dissectionibus nondū mihi memoria pulmonis lobum illos non latere, qui rectè sectionē admi-